

до такава крайность позволиха си най-послѣ да руко-
полагать ежедневно архіереи и священники; защото ка-
то отпаднаха веднѣжъ отъ самата благодать на священ-
ство-то, така едни-тѣ са считаха като міряне, а дру-
ги-тѣ исключены отъ церковно-то общеніе, и като лъ-
жатъ Бога и святаго Духа, подигравать една рола отъ
неиграна-та до сега и нито е пакъ за игране, съ други
думи гаврятъ са съ тайнственни-тѣ та преподаватъ на
други-тѣ священство-то което тѣ сами изгубиха: « Кой бо,
» споредъ Кархидонскій-тъ Соборъ, можетъ подастъ дру-
» гому, иже онъ не имѣеть, и како можно дѣлати ду-
» ховная, иже изгна духа святаго. », Както са види, на
пълно тѣ си приписаха сичко онова написано: « *негес-
тивый въ глубину золь падый пренебрежитъ.* »

Отъ вышереченни-тѣ сичко ясно са види, че отцѣнен-
ни-тѣ отъ Церква-та, които съ той начинъ водружиха
(побиха) дерзновенно особенъ племѣнный жертвенникъ,
и които за бунтованіе-то си, за непокорность-та си и не-
честіе-то си са извержеха и отлъчиха отъ церковно-то
общеніе, нищо друго не составлявать съ послѣдователи-
тѣ си, само *Сбирище* и *Расколь*, както и великій Ва-
силій съ цѣлый-тъ ликъ на святи-тѣ Отцы казва: « Сбо-
» рища бо (святѣ-тѣ Отцы нарекоша) собраніе отъ не-
» покорныхъ пресвитеровъ, и епископовъ, и отъ людей
» непонятныхъ составляемое. Тоестъ който по согрѣше-
» ніе нѣкое са испита, и са възбрани отъ священна-та
» служба, и не са покори на правила-та, по стане са-
» моназванъ предсѣдатель на священни-тѣ, и собере на
» около си нѣкои послѣдователи оставивши Соборна-та
» Церква съ презрѣніе, такова нѣщо са казва *Сбирище*.
» А *Расколь* са казва спорящ^и-тѣ съ Церква-та за нѣ-